

حروف خاص و یاهای زبان پشتو

زبان پشتو ۸ حروف خاص دارد که عبارتند از:

ت، ډ، پ، ڼ، ځ، څ، ږ، ښ

این ها بخاطري حروف خاص پشتو هستند که تلفظ آنها با حروف پارسي و عربي فرق دارد و پر خوانده میشوند که برای تلفظ نمودن آن حروف نزدیک زبان عربي و پارسي را تلفظ نموده زبان را به کام میرسانیم حروف پر پشتو تلفظ میشود مانند: (ت) را تلفظ نموده زبان را به کام میرسانیم (ت) میشود امثال همین در پشتو ادبي دیگر حروف ها نیز تلفظ میشود.

یادداشت: بعضي ها بنا بر دلایلي حروف (گ) را به شکل این (ک) مینویسند و میگویند حروف خاص پشتو است. این حرف مطلقاً نادرست است چون در زبان پشتو حروف خاص پشتو پر خوانده میشود و این (ک) ساختگی پر خوانده نمیشود به مثل (کراپ) و صدا یکی است پس حرف (گ) را در زبان پشتو یکی از حرفهای مشترک می‌شماریم و (گ) را به شکل اصلی آن مینویسیم.

زبان پشتو ۶ (ی) دارد که هر کدام آن نام جداگانه و کاربرد جداگانه دارد که به مقیاس حرکت تعیین شده اند که یاد گرفتن آن ضروري میباشد چون این حرکات باعث تغییر معنا در کلمه و جمله میشوند که عبارتند از:

ک. ي، پ، ڼ، ځ، څ، ږ، ښ

Ketabton.com

۱- (ی): این (ی) بنام (نرمه یا نارینه) یاد میشود هر گاه در هر کلمه یادار پیش از یا حرکت زیر (َ) تلفظ شود در کلمه بکار مبرود. و در اسم های مذکر پشتو بکار مبرود که به همین خاطر نامش را ڼز نارینه (مذکر) مانده اند مانند: لرگی (چوب)، زڼی (تخم/دانه)، کلی (قریه/قشلاغ) زلمی (اسم/جوان)، توریالی (اسم/شجاع)، ننگیالی (اسم/بانگ)...

تحت نظر استاد محمد شریف هوتک مینه وال

اگر به مثال های بالا توجه نماییم در هر اسم و کلمه مذکر پیش از یا حرکت (.) زبر تلفظ میشود مانند: لرگی، زنی، کلی، زلمی، توریالی، نگیالی...

۲- (ی): این یا بنام (جمع و یا مخاطبه) یاد میشود هر گاه در هر کلمه یادار پیش از یا حرکت زبر (.) تلفظ شود در کلمه بکار مبرود که اسم ها را جمع نموده و خطابي میسازد که در حالت نسبتي نیز میاید مانند: لرگی (لرگی/چوبها)، زنی (زنی، تخمها/دانه)، کلی (کلی، قریه ها/قشلاغها)، زلمی (زلمی، جوانها)، توریالی (توریالی، شجاع ها)، نگیالی (نگیالی/بانگ ها)...

اگر به مثال های بالا توجه نماییم در هر اسم و کلمه پیش از یا حرکت (.) زبر تلفظ میشود مانند: لرگی، زنی، کلی، زلمی، توریالی، نگیالی...

۳- (ې): این یا را در زبان پشتو بنام (اوپده) یاد میکنند، هر گاه در یک کلمه یادار پیش از یا (.) زبر طویل یا کش بیاید مانند: شیر و شپر زبان پارسی که در نوشتار به --- یک شکل اما در معنا تفاوت دارد که یک شیر به معنای شیر خوردنی است و شیر دوم به معنای حیوان است در پشتو آن وقت این (ې) میاید که مانند شپر پارسی که حیوان را مپگوید در تلفظ زبر طویل داشته باشد که مثال آن در زبان پشتو: مستې (ماست)، شیدې (شیر)، ادې (ننه) سرې (سرد)، زړې (پیرزنها)...

اگر به مثال های بالا توجه نماییم در هر اسم و کلمه پیش از یا حرکت
 (۰) زپر طویل (ل) تلفظ میشود مانند: **مستی**، **شیدی**، **ادی**، **سری**،
زپی...

۴- (ی): این یا را در زبان پشتو بنام (بنحینه) یاد میکند که مختص
 نامهای مونث پشتو میباشد. هرگاه پیش از هر کلمه یادار در تلفظ حرکت
 نیمه زبر (ـِ) یا زپر بیاید این (ی) بکار
 مبرود مانند: ملالی (اسم)، گلالی (اسم/زیبا)، خوکی (چوکی)، نری (جهان
 مری (موره)...

اگر به مثال های بالا توجه نماییم در هر اسم و کلمه پیش از یا حرکت
 (-) نیمه زبر نیمه زپر تلفظ میشود مانند: **ملالی**، **گلالی**، **خوکی**، **نری**،
مزی...

۵- (ئ): این یا را در زبان پشتو بنام (امریه و فعلیه) یاد میکند هرگاه در
 هر کلمه یادار پیش از یا (ـِ) شد یا مشدد بیاید و با شکل مشدد تلفظ شود
 مانند: ولاړ سئ (بلند شوید) و خورئ (بخورید) و لیکئ (بنوسید) همین یا
 بکار مبرود. که در امر و فعل پشتو این حالت مشدد آمده و همین (ئ)
 بکار برده میشود مانند: مثال امر مثبت + : **حئ** (بروید) **رائئ** (بیایید) امر
 منفي - **مه حئ** (نروید) **مه رائئ** (نبیایید)...

و در فعل به مثل: **راغلی** (آمده) **تللی** (رفته) و **هللی** (زده)
لیکلی (نوشته) و امثال آن بکار مبرود.

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**